

OBSERVATORI

JAUME ABELLANA PUYOL

EMPRESARI DEL SECTOR
RAMADER I AGRÍCOLA

TWITTER: @jaumeabellana

Desmitificant la carn de laboratori

Diversos mitjans de comunicació han parlat sobre la carn de laboratori l'últim any i han assegurat que tindrà avantatges com la millora del medi ambient i del benestar animal i que, a més, serà més segura i més barata. El meu objectiu d'avui és refutar aquests arguments.

Primer, aquestes publicacions demostren el desconeixement del paper que la ramaderia té dins del sector primari (tornant en forma d'adobs els subproductes de l'agricultura). Un estudi recent de la FAO demostra que el 86% del que consumeix la ramaderia no és apte per al consum humà, fet que demostra que la producció de carn requereix molts menys cereals del que afirmaven els estudis que hi havia fins ara.

Cultivar cèl·lules, que és el que es fa amb la carn de laboratori, no és cap novetat. Milers de científics ho fan contínuament per estudiar el metabolisme, la resistència a certs tòxics o els efectes dels medicaments, per exemple.

Per cultivar aquestes cèl·lules, el component essencial és el sèrum fetal boví, que, com el nom indica, prové d'un fetus boví. Més tard, perquè aquestes cèl·lules creixin en perfectes condicions han d'estar en un ambient amb temperatura controlada

da i tan higiènic com sigui possible per evitar contaminacions. Perquè això últim no succeeixi, s'afegeixen antibiòtics al cultiu. El problema és que els cultius cel·lulars no tenen cap sistema d'excreció d'aquestes substàncies, al contrari dels animals, que els eliminen a través dels ronyons i fetges, i és per això que la seva carn *normal* no conté mai antibiòtics.

Per cert: pel que fa a la seguretat alimentària, si analitzem les dades veurem que la majoria de transmissions de malalties a través de la carn (bastant infreqüents a Occident) no tenen l'origen en l'animal, sinó que la carn ha estat contaminada en la seva manipulació.

La carn que coneixem ara conté ferro, vitamina B12 i altres nutrients que s'haurien d'incloure a la de laboratori. També queda saber com serà la textura i el color, el més probable és que s'hi hagi d'afegir colorants, ja que el contacte amb l'oxigen fa que tingui tonalitats groguenques.

I un altre tema és el preu. El preu més baix que he trobat ara és de 200 euros per ració. Bastant més que la carn més cara del mercat.

Segons un estudi recent (Mattick *et al.*), el consum d'energia i la petjada de carboni de la carn de laboratori és superior al de la producció de la mateixa quantitat de carn de porc i de pollastre. Aquí recordo la frase de Churchill en què deia que és inútil cridar un pollastre per utilitzar-ne sols el pit i les potes. De fet, no és així: per posar un parell d'exemples, el greix s'utilitza per fer abrillantadors; la pell, per fer pega d'enganxar; els pèls, per a fertilitzants, i dels ossos se n'extreu el col·lagen per fer el paper d'impresora. Sense la ramaderia, aquests productes i molts més s'haurien de fer a partir d'uns altres que de ben segur que suposarien més impacte ambiental.

(PS: Aquesta columna no hauria sigut possible sense la informació de Juan Pascual, doctor en veterinària i col·laborador habitual de la revista *Naukas*.)

Realitat

La carn de laboratori no serà més segura ni més barata; el que es publica en molts mitjans demostra desconeixement

ECONOMIA I POLÍTICA

Trump colla Cuba permetent la reclamació de béns expropiats

Desbloqueja la llei que permet als afectats presentar demandes

SANTI PIÑOL
L'HAVANA (CUBA)

Des de dimarts passat els ciutadans nord-americans –o els seus descendents– poden presentar demandes judicials als tribunals dels EUA per reclamar les propietats que tenien a Cuba i que van ser expropiades després del triomf de la revolució liderada per Fidel Castro fa 60 anys.

Donald Trump ha donat per acabat el desgel de l'era Obama i ha fet un pas que, malgrat dècades de complicades relacions amb l'illa, cap altre president s'havia atrevit a fer. El republicà ha aixecat parcialment la suspensió de l'aplicació del Títol III de la llei Helms-Burton, del 1996, que permetia aquestes reclamacions, que tenen entre 75.000 i 200.000 demandants potencials.

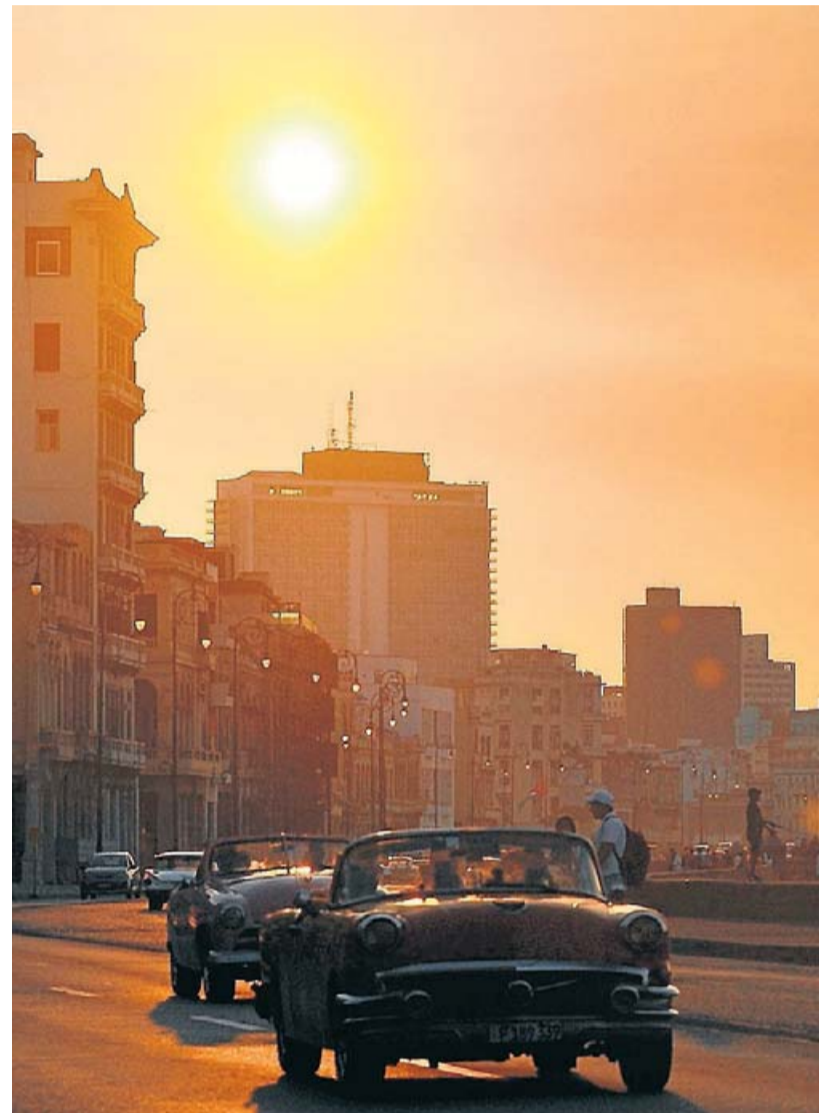
De moment només afectarà unes 200 empreses estatals cubanes, ja sancionades per l'administració Trump, i que majoritàriament pegen del conglomerat Gaesa, que gestiona el ministeri de les Forces Armades. Aquestes companyies formen part de la llista d'entitats cubanes restringides i inclouen sectors clau de l'economia, com ara hotels, explotadors turístics i immobiliàries amb les quals Washington prohibeix als seus ciutadans fer negocis pels seus vincles amb els serveis d'intel·ligència cubans.

La llista esmentada inclou empreses mixtes amb contraparts estrangeres tan importants com ara la francesa Pernod Ricard –que fabrica el rom Havana Club– o hotels explotats per les espanyoles Melià o Iberostar, entre molts altres.

Segons Arturo López-Levy, expert en relacions entre Cuba i els EUA del Gustavus Adolphus College, les reclamacions no es faran efectives i, en realitat, el que pretén Trump és “distorsionar el clima inversor” a l'illa, molt necessitada de capital estranger arran del col·lapse de Veneçuela.

Una de les raons per les quals cap president havia aixecat la suspensió del Títol III era perquè perjudica empreses i ciutadans de països europeus aliats dels EUA, que amb el pas dels anys han adquirit cases o comerços a Cuba. Des de la Casa Blanca sostenen que, tot i els casos d'empreses mixtes, les denúncies només afectaran l'estat cubà deixant fora el soci estranger, però hi ha molta confusió sobre com serà possible dur-ho a terme des d'un punt de vista legal. Ara bé, a Washington també avisen que això pot canviar en el futur i, per tant, es podrien acabar demanant indemnitzacions a empreses europees que també operen als EUA.

López-Levy assenyala que aquesta incertesa tindrà més efecte en els

Es calcula que hi ha entre 75.000 i 200.000 ciutadans dels EUA que potencialment poden demandar Cuba per expropiacions. E. MASTRASCUSA / EFE

inversors que s'estiguin plantejant entrar a Cuba que no en els que fa anys que hi són i estan acostumats a aquestes situacions.

Perfil dels reclamants

Bona part dels reclamants potencials de propietats són dins l'Associació Nacional d'Hisendats de Cuba, amb seu a Miami i liderada per l'advocat nord-americà Nicolás Gutiérrez, que demana que l'aixecament de la suspensió sigui total i s'estengui a tota l'illa.

L'associació –integrada majoritàriament per cubans que havien format part de la classe benestant de l'illa abans de la Revolució i que van emigrar a Florida per por de Castro– és una part destacada del lobi cubà de Miami, que pressiona els diferents presidents americans perquè mantinguin una posició hostil cap a l'Havana.

López-Levy considera que amb la seva política contra Veneçuela i Cuba, Trump aconsegueix el favor dels lobis cubà i veneçolà –aquest últim cada cop més important al barri del Doral de Miami–, alhora que compacta l'electorat de dretes posant el combat contra el socialisme al centre del debat.

A Barcelona hi ha una empresa anomenada 1898 Compañía de Recuperaciones Patrimoniales, que agrupa afectats no només de la Revolució Cubana, sinó també de la Guerra de la Independència de finals del segle XIX, que aglutina unes 400 famílies espanyoles i 60 d'americanes. Tot i considerar simbòlica la mesura de Trump, el president d'aquesta associació, Jordi Cabarrocas, està esperançat amb el futur i assegura que en casos semblants el 90% dels països acaben compensant els afectats.

Per la seva banda, l'Havana assegura que les nacionalitzacions van ser legals i que en el seu dia va compensar els perjudicats d'altres països com Espanya, però que els EUA ho van rebutjar.

El govern cubà també assegura a les empreses estrangeres que protegirà les inversions i els projectes conjunts i ha posat en marxa solucions imaginatives per minimitzar-ne el risc. Però la percepció a la capital cubana és que novament s'acosten temps complicats i que els anys d'obertura amb Obama, quan tot era optimisme, han quedat enrere.